

Bencsik András: Galilei és az unió

2014 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miközben az ellenzék kárörvend?en vidul azon, hogy Orbán Viktor úgymond magára maradt Jean-Claude Juncker elleni szavazatával, mert a luxemburgi politikust elsőpr? többséggel jelölték az Európai Bizottság elnöki posztjára, {...}

{...} Jeremy Hunt brit egészségügyi miniszter kerekperec gyávának nevezte azokat az uniós kormányfőket, akik „nem voltak készek arra, hogy kiálljanak és nyilvánosan ugyanazt mondják, mint magánbeszélgetéseken”.

A hírből két következtetést is levonhat az olvasó. Az első mindjárt az, hogy az igazság minőségi és nem mennyiségi kérdés. Szerencsés esetben egybeesik a többség szándékával, de szerencsétlen esetben akár épp az ellenkezője is lehet. Lásd Galilei esetét a Földdel. Ettől azonban a tény tény marad. Az Európai Unió rossz irányba tart.

A második pedig az, hogy a brit miniszter kijelentése egy olyan titokról lebbenti fel a fátylat, amiről az európai polgár nem sokat tud. Pontosabban szólva, semmit. Az európai kormányfők egy része – kik, hányan, nem tudjuk – elégedetlen azzal az iránnyal, amerre az Európai Unió halad, de – és most tessék nagyon figyelni – ezt a véleményüket nem merik nyilvánosan hangoztatni.

Micsoda? De hiszen ezek miniszterelnökök! Pontosan olyan felhatalmazással rendelkeznek, mint nálunk Orbán Viktor. És mégsem merik elmondani, amit gondolnak? Sőt mi több, szándékaik ellenére szavaznak egy az unió és így saját népük sorsát is eldöntő szavazáson? Kitől, mitől félnek ezek a kormányfők, ha hinni lehet a brit miniszternek? Hová tart az Európai Unió? Kik a tényleges vezetői, ha a kormányfők ennyire nem azok? Ugyan miféle láthatatlan kényszer képes felülmúri a józan ész diktálta akaratot? Miért háborog emiatt az egész brit sajtó, miért javasolják újra és újra Nagy-

Britannia kilépését? Miért elégedetlenkednek a francia lapok? Miért emlegetik egyre többfelé a „bürokrácia diadalát”?

A világ látványosan változik, de a fél évszázados jólétbe belelustult nyugat-európai országok nem hajlandók a változással szembenézni. A túlfeljesztett bürokratikus vízfélével egyre életképtelenebbnek látszó európai közösség nem képes és a jelek szerint nem is hajlandó felfogni azt a könyörtelen ténnyt, hogy az európai hegemoniának vége, a világ elhúzott az úgynevezett jóléti társadalmak mellett, az eddig lenézett Kelet és Dél egyes részei olyan tempót diktálnak a gazdasági fejlődésben, amit a közös Európa, ha akarna, sem tudna már követni. Egy orosz politikus jegyezte meg nemrég erősen ironiával, hogy mára Európában egy önálló hadsereg maradt: az orosz. És egy keresztény állam: Oroszország. Az a szomorú, hogy ez sajnos igaz.

Orbán Viktor és David Cameron nem szavazata látszólag eredménytelen volt, tiltakozásuk nem érte el célját. De

van egy másik nézete is a dolognak. Az európai civilizáció válságát ma már egyre többen látják. A szép, békés és kényelmes európai létezés kulisszái mögött egyre több aggasztó jelet fedeznek föl az éles szeműek, s egyre nyugtalanítóbb, hogy azok a hivatott európai vezetők, akiknek e jelenségekkel kellene kiemelten foglalkozni, legutóbbi döntésükkel a válsággal való szembenézés ellen szavaztak. Nem biztos, hogy közvetlen az összefüggés mindez és a labdarúgó-világbajnokság között, de mégis meg kell említeni, hogy drámaian leszerepelt Brazíliában az európai foci. Azok a játékosok verték ki onnan, akik a szegény dél-amerikai és afrikai országokból szerződtek a gazdag európai klubokba. Valami bizony érősen változik.

Bencsik András

Demokrata, 2014/27. szám, július 2.

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló